

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVII.

November -

December 2024

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 11-12

Jubileum

V živote človeka zvykneme oslavovať životné míľniky okrúhlych narodenín s veľkou radosťou i vďačnosťou. Výročie nazývame životné jubileum. Spravidla sa spája so slávnosťou, ktorá je výnimočná a vytrháva nás zo šedi každodenného života. Jubileá poznáme rôzne – životné, manželské či jubileá inštitúcií.

Dnes stojíme na prahu jubilejného roka v našom spoločenstve veriacich. Začne sa počas vianočných sviatkov. Pápež František vo svojom liste k jubilejnému roku uvádza: „Jubileum vždy predstavovalo udalosť veľkého duchovného, cirkevného a spoločenského významu v živote Cirkvi. Odkedy Bonifác VIII. v roku 1300 ustanovil prvý Svätý rok - ktorý sa opakoval každých sto rokov a ktorý sa potom podľa biblického vzoru opakoval každých päťdesiat rokov, až sa napokon ustálil na každých dvadsaťpäť rokov -, svätý veriaci Boží ľud prežíval toto slávenie ako osobitný

dar milosti, charakterizovaný odpustením hriechov a zvlášť odpustkami, ktoré sú úplným prejavom Božieho milosrdenstva. Veriaci často na konci dlhej púte čerpajú z duchovného pokladu Cirkvi tým, že prechádzajú cez svätú bránu a uctievať si relikvie apoštolov Petra a Pavla uchovávané v rímskych bazilikách. Milióny a milióny pútnikov v priebehu storočí putovali na tieto sväté miesta a vydávali živé svedectvo o svojej viere.“

Prichádzajúce Jubileum teda bude aj pre nás príležitosťou posilniť sa na životnej púti. Pápež nás volá, aby sme udržali pochodeň nádeje, ktorá nám bola daná. Pokúsiť sa urobiť všetko pre to, aby každý získal silu a istotu pozerat' sa do budúcnosti s otvorenou dušou a dôverujúcim srdcom.

Jubilejný rok je časom milosti, ktorá sa nám ponúka. Nenechajme si ju ujsť.

Milan Cehlárik, administrátor

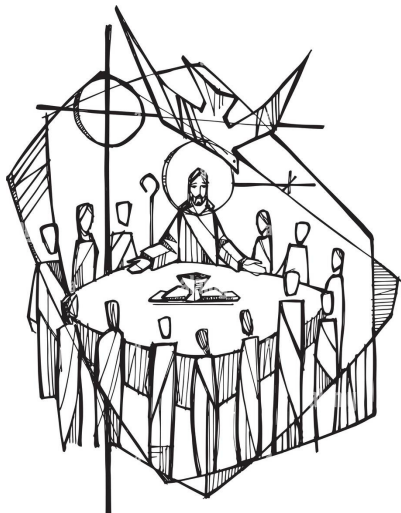

Liturgické okienko

Obrad prijímania

Po skončení eucharistickej modlitby nasleduje ďalšia časť sv. omše a tou je obrad prijímania. Je vhodné ak medzi doxológiou (skrže Krista, s Kristom...) a obradom prijímania zostane aspoň krátka chvíľa ticha. Je to priestor na krátku adoráciu a uvedomenie si tajomstva premene-
nia, ktoré sa odohralo na oltári. Zároveň je to vhodné pre pochopenie toho, že vstupujeme do ďalšieho obradu – obradu prijímania.

Tí, čo prijímajú Eucharistiu, sú užšie zjednotení s Kristom. Preto ich Kristus spája so všetkými veriacimi do jedného tela – Cirkvi. Prijímanie Eucharistie obnovuje, posilňuje a prehĺbuje toto včlenenie do Cirkvi, ktoré sa uskutočnilo už krstom. V

krste sme boli povolaní, aby sme tvorili jedno telo. Tak to hovorí Katechizmus Katolíckej cirkvi.

Na to, aby sme boli vhodne pripravení na sv. prijímanie, je potrebné byť v spoločenstve. Nielen v spoločenstve s Kristom, ktoré dostávame po spôsobom chleba a vína, ale aj v spoločenstve s Otcom, lebo táto obeta a naše spoločenstvo boli ponúknuté v eucharistickej modlitbe Otcovi. Na bezprostrednú prípravu sú ustanovené tri obrady: Otče náš, obrad pokoja a Lámanie chleba.

Modlitba Pána bola zaradená do tejto časti omše pápežom Gregorom Veľkým. Jej zaradenie vychádza z Regule sv. Benedikta. V nej sa hovorí, že pri každej hodinke liturgie hodín mnísi končili modlitbu Otčenáš, vysloveným šepotom. Pri večerách a ranných chválach, ale opät recitoval Otče náš nahlas. Tretí krát za deň recituje alebo spieva Cirkev modlitbu Pána počas sv. omše.

Po modlitbe Otče náš kňaz sám pokračuje s modlitbou nazývanou embolizmus (čiže rozvinutie poslednej prosby Otčenáša): „Prosíme ťa, Pane, zbav nás všetkého zla...“ Veriaci odpovedajú doxologickým zvolaním: „Lebo tvoje je kráľovstvo a moc...“ Táto doxológia je prevzatá z Didaché (VII), kde uzatvára Otče náš a dodáva: „Takto sa modlite tri razy za deň.“

spracované podľa knihy
Eucharistia utvára Cirkev

Farská ekonomická rada

Podľa Kódexu kanonického práva má mať každá farnosť ustanovenú farskú ekonomickú radu. Farská ekonomická rada je pomocným a poradným orgánom farára alebo farského administrátora. Nový farár alebo farský administrátor po prevzatí farnosti môže potvrdiť pôvodnú radu, ktorá preložením jeho predchodcu v úrade stratila funkčnosť. V tejto rade majú zastúpenie veriaci farnosti a jej členom sa môže stať kresťan katolík s trvalým pobytom vo farnosti po dovŕšení 21. roku života, ktorý je čestný, svedomitý a žijúci podľa katolíckej morálky (porov. kán. 874 KKP), odhodlaný ochraňovať záujmy Cirkvi. Členovia farskej ekonomickej rady by mali byť prakticky zbehlí vo finančných a hospodárskych veciach. Sú volení na obdobie 5 rokov a svoju službu vykonávajú bezplatne. Úlohy farskej ekonomickej rady sú hlavne dozerat' na ochranu farského majetku, prerokovávať plán ekonomických aktivít na nový rok, vyhl'adávať a starať sa o zdroje príjmov pre zabezpečenie potrieb farnosti, povzbudzovať a organizovať veriacich v starostlivosti o budovy a majetky farnosti. Vypočutie jej mienky je dôležité pri všetkých väčších finančných aktivitách a tiež pri aktivitách, na ktoré bude vyžiadaný súhlas Arcibiskupského úradu. V našej farnosti doteraz pôsobila farská ekonomická rada, ktorá mala 9

členov. Päť členov zo Suchej, a po dvoch z Košolnej a zo Zvončína. Nakoľko je funkčné obdobie tejto farskej rady naplnené, dokonca prekročené, bude potrebné, aby sa v našej farnosti uskutočnili nové voľby členov farskej ekonomickej rady. Do volieb navrhuje farár alebo farský administrátor kandidátov, z ktorých vyberie po riadnych voľbách členov, ktorí dostali najväčší počet hlasov a zároveň tak, aby boli v rade pomerne zastúpené všetky kostoly a filiálky na území farnosti. S príchodom nového liturgického roka sa aj v našej farnosti uskutočnia nové voľby. Ako presne budú prebiehať, oznámim postupne prostredníctvom farských oznamov. Z tohto miesta by som chcel poďakovať všetkým doterajším členom farskej ekonomickej rady za ich dlhoročnú službu a pomoc pri spravovaní hmotných dobier našej farnosti. Menovite ďakujem: v Suchej p. Rastislavovi Fridrichovi, p. Kamilovi Lastovičkovi, p. Petrovi Marhavému, p. Alexejovi Pluhárovi a p. Petrovi Vlachovičovi, v Košolnej: p. Agneši Behúlovej, p. Jozefovi Ševčíkovi a vo Zvončína p. Vojtechovi Bičanovi a p. Márii Císarovej.

Milan Cehlárik, farský administrátor

(spracované podľa Štatútu Farskej ekonomickej rady, platného pre Trnavskú arcidiecézu zo dňa 16. októbra 2018, protokol č.: 8449/18, zverejnené in ACAT VI/2018)

Na Martina

Niekedy človek len kráča, kam ho povedú vlastné kroky. Svet stratí svoj pomyselný začiatok a koniec, len si tak existuje pri nohách prítomnosti. Husi gágajú, svet sa ukladá pod šarlátové oblaky, ktoré práve teraz na nebo namalovali svojimi dlhými jazykmi topole, poslušne stojace okolo klzkej hladiny potoka, a celý, celučký svet je pokrytý páliacim chladom prvej námrazy. Až je to škoda do tejto mystickej nádhery vložiť svoje obyčajné zaprášené kroky.

A tak prišiel Martin. Husi to vedeli, gágali z plných hrdiel, sprevádzali jeho kroky, až kým im nedošiel dych. A potom si poslušne ľahli na oltár každodennosti, ako to má v každom dome na hody správne byť. Pútnik zastal v strede svojej cesty, pohladil si rukou bradu a čakal. Dnes však neprichádzal nikto práve za ním, nikto ho nehládal. Len tu a tam sa zopár tých maličkých ľudkov šuchlo okolo jeho plášťa a už sa aj ponáhľali ďalej. Nikto sa ho nepýtal: „A či si ty?“ Ved' sú predsa hody, dnes má každý svojej roboty dosť. Každá minúta má cenu, len nespraviť o krok viac, ktorý by nám niekde chýbal.

Martin chodieval do svojej farnosti pravidelne, vždy raz do roka. Prešiel okolo radu domov, okná na nich sa len tak blyšťali. Ich rámy na malú chvíľu olemovali postavu staršieho muža v zaprášenom plášti, postavič-

ku, ktorá sa vymykala všetkému tomu hodovému zhonu. Aj husi už stíchli, pevne držiac svoju rolu v tomto starobylom divadle. Človek by si povedal, že sa sem akosi nehodí.

Prešiel ďalej, snažiac sa pohľadom aspoň na malú chvíľu zachytiť niečí pohľad, no postavy len prechádzali, nikto sa nepristavoval. Ľudia boli plní očakávaní, svet sa im razom vyprázdnil, boli na dosah a napriek tomu tak veľmi ďaleko. Ani jeden z nich nežiadal, akoby boli ich životy naplnené až po okraj. Kto by dnes potreboval polovicu zaprášeného plášťa, keď sa na zem sypú zlaté mince hojnosti? Kto sa dnes trasie nahý zimou, kto sa dnes zakrúti do milosrdenstva blížneho, keď nikto netúži prosiť, každý túži len mať? Kto by dnes priznal, že za naleštenými oknami sa rozlieha len tma a v slabom šere zvonka nedovíďme k hviezdám a do neba je ešte tak ďaleko?

A tak sa Martin zastaví a čaká. Nahliadne k Nikodémovi, kde sa poslušne topí aj tento, aj ďalšie dni, zľutuje sa a napráva tam, kde ešte v ľuďoch zostalo srdce, modlí sa na prahu svojho chrámu a načúva svetlu, ktorý síce opustil len pred rokom, ale akoby už medzi nimi stála celá večnosť. A čo je jeden ľudský život oproti večnosti? Len jedna úprimná modlitba, ktorá na chvíľu pohne svetom. A tak Martin čaká a modlí sa z celej úprimnosti svojho života, prihovára sa a naslúcha prosiacim, kráča chvíľu v ich stopách.

Vo všetkých domoch sa už svieti a mráz sa zahrýza pod nechty, keď mu ruky klesnú a on počuje. Betka sa modlí, preratúva Otčenáše, preratúva Zdravasy, maličký človečik vo víre času sa mu na chvíľu odovzdal. Minúty už nepočíta, len sa stále viac a viac nakláňa a v myslí jej znejú posledné slová.

„Kde je ten starý kabát, čo som mala v skrini?“

„Na smetisku, aj tak ho už nikdy nebudeš nosiť. Taký bol zničený. Už mal jednak sto rokov.“

„A peniaze si z vreciek vybrala? A obrúčky?“

Ach.... Veď to bol len starý obnosený kabát, kabát uchováajúci celý jeden staručký život. Celý jeden život sa doň zmestil a zrazu si len tak ledabolo zmizol zo skrine. Keď už nič nepomáha, tak sa Betka modlí, a jej dcéra, v ktorej sa na chvíľu zastavil život, beží na smetisko, kde mal celý tento život skončiť zarovnaný za kolesami smetiarskeho auta. Beží a neodváži sa ani dúfať a pritom stále počuje posledné slová rozhovoru so svojou mamou. „Vybrala si...?“ Nie, kto by čakal v tej najošúchanejšej, tej najbezcennejšej veci v dome, v starej pripomienke roboty a odriekania, tú najcennejšiu vec? Kto by jej teraz uveril, že celý život sa dá vtisnúť do jedného jediného zodraného vrečka starého kabáta?

A tak si len opakuje: „Bože, len nech tam ešte je,“ pripravená prejsť aj

predpeklím, len aby ho vrátila tam, kam patrí. Pýta sa a slová ju dovedú tam, kde včera vyvážali. Zdvihne pohľad a zostane stáť na mieste, ani nedýcha, priklincovaná do mrazivého povetria. Bože.

Betka skladá svoje ruky do lona, už je dokonané. Nad jamou stojí jediný strom a na ňom visí neporušený starý kabát. Pomaly príde k nemu, pohladí jeho vrečka a ony sú ešte stále plné. Nič nechýba. Martin sa usmieva a keď Betke prinesie jej starý kabát, len si s ňou ticho povie: „Vidíš, nabudúce sa aspoň pozri, čo vyhadzuješ.“ Do jedného ošúchaného kabáta sa dá schovať celý jeden život. Pozri sa doň skôr, aby si si aj ty raz neodhodila celý svoj život.“

Adriána Kondlová

(Víťazný text v literárnej súťaži o najlepšiu poviedku na tému: Zhliadni na nás sv. Martin.)

Zájazd Suchovského speváckeho zboru do Košíc a okolia

Stalo sa už dobrým zvykom, že Suchovský spevácky zbor každoročne v lete organizuje trojdňový zájazd spojený so sústređením. Vďaka zaujímavému programu a výbornému kolektívu si tieto zájazdy získali veľkú obľubu u zúčastnených. Medzi nich patria okrem členov zboru aj rodinní príslušníci a priatelia, ktorých

podporu si veľmi vážime. Zároveň zájazdy prispievajú k upevňovaniu priateľských vzťahov. V tomto roku v dňoch 9. až 11. augusta bola hlavným cieľom metropola východného Slovenska Košice. V prvý deň zájazdu skoro ráno vyštartoval plný autobus účastníkov smerom na východ. Okrem kratších prestávok po ceste prvou zastávkou bola prehliadka Ochtinskej aragonitovej jaskyne, ktorá sa nachádza v okrese Rožňava. Strop jaskyne je zdobený jedinečnými formami aragonitu. Jaskyňa bola prístupná v roku 1972 ako jedna z troch aragonitových jaskýň na svete. Je národnou prírodnou pamiatkou a je zapísaná na zozname Svetového dedičstva UNESCO. Po chutnom obede v Granáriu v Jablonove nad Turňou naša cesta pokračovala do obce Jasov, kde sme navštívili Premonštrátsky kláštor (opátstvo) s Kostolom sv. Jána Krstiteľa. Tento komplex budov spolu s rozľahlou záhradou patrí k najcennejším pamiatkam neskorobarokového a rokokového umenia na Slovensku. V kláštorných priestoroch sa nachádza jedna z najvzácnejších knižníc na Slovensku s približne 80-tisíc zväzkami kníh. Po jeho prehliadke, krátkej modlitbe a plní dojmov sme pokračovali do neďalekých Košíc. Ubytovanie sme mali zabezpečené v hoteli v centre mesta. Po večeri nasledoval voľný program. Využili sme ho na prechádzku po pe-

šej zóne. Chodníky, kaviarne a reštaurácie s posedením vonku boli plné ľudí. Bol teplý letný večer a nálada výborná. Nechýbali pouliční umelci, umelci na pódiu, zmrzlina... Najviac nás očaril Dóm sv. Alžbety a Spievajúca fontána, ktorá večer po zotmení hrá všetkými farbami. Nádhera. O desiatej večer mesto postupne začalo utíchať do nočného klúdu. A my postupne tiež. Ráno nás v hoteli čakali výborné raňajky. Sobotné dopoludnie sme mali vyplnené prehliadkou mesta Košice so sprievodcom. Videli sme veľa krásnych historických budov, kostolov, areál Dolnej brány - podzemné múzeum s pôvodnými opevneniami a hradbami mesta. Obdivovali sme skvost Košíc – Dóm svätej Alžbety, jeho históriu, nádherný exteriér

aj interiér. Dóm je najväčším kostolom na Slovensku s kapacitou vyše 5-tisíc ľudí a zároveň je označovaný za najvýchodnejšiu gotickú katedrálu francúzskeho štýlu v Európe. Je katedrálom chrámom Košickej rímskokatolíckej arcidiecézy a farským kostolom Farnosti svätej Alžbety v Košiciach. Dozvedeli sme sa a pripomenuli si aj mnohé zaujímavé fakty o Košiciach. Sú významným centrom politického, hospodárskeho, kultúrneho a cirkevného života a tiež univerzitným centrom. V roku 2013 sa stali Európskym hlavným mestom kultúry, od roku 2016 nesú titul Európske mesto športu, v roku 2017 sa zaradili do Siete kreatívnych miest UNESCO. Medzinárodný maratón mieru v Košiciach je najstarší maratón v Európe a tretí najstarší na svete. Po organizovanej prehliadke mesta sme mali voľný program. O 16-tej sme nasadli do autobusu smerom do Malej Tíše, kde sme mali pripravenú chutnú večeru a exkurziu spojenú s degustáciou tokajských vín v pivnici vo Vinárstve Macík. Po jej skončení sme sa spokojní vrátili do hotela. Viacerí si ešte posadali k stolom vonku pred hotelom a za sprievodu huslí, gitary a harmoniky si zaspievali. Krásne, clivo i veselo. Aj sa pristavovali okoloidúci a niektorí sa pridali k ľudovkám. Večer však pokročil, bolo už treba skončiť. Dobrú noc. Nedeľné ráno nás privítalo slnkom a zvonmi z kostolov. Čakalo nás

spievanie na svätej omši v Dóme svätej Alžbety. Bolo to slávnostné očakávanie, plné zodpovednosti každého z nás. Chceli sme čo najkrajšie spievať Bohu na chválu a česť a ľuďom pre radosť. A popritom čo najlepšie reprezentovať náš zbor, farnosť a obec Suchá nad Parnou. Svätá omša bola obohacujúca s poučnou homíliou, všetky lavice boli obsadené. Naše spievanie z chóru vyznelo veľmi dobre. Aj nádherné sólo Jozefa Hečka. Mali sme hlboký duchovný zážitok. Zopár piesní sme pridali aj po sv. omši. Zožali sme potlesk, kladné ohlasy a gratuláciu od poslucháčov. Ďakujeme miestnemu pánovi farárovi aj pánovi organistovi za túto možnosť. Je to pre nás nezapomenuteľná

spomienka. Náš program potom pokračoval prehliadkou kaštieľa v Betliari, sídla šľachtickej rodiny Andrášiovcov. Po prehliadke bola ešte voľná chvíľa, ktorú niektorí využili na prechádzku v parku, iní na posedenie pri kávičke či limonáde z čerstvého ovocia. Čas nám veľmi rýchlo ubehol. Nadišiel čas návratu domov. Cestou sme si zaspievali a pospomínali na veselé príhody. Na záver by sme sa chceli aj touto formou poďakovať organizátorom zájazdu, najmä predsedníčke zboru Alenke Lastovičkovej, šoférovi Ivanovi Sokolovi za bezpečnú jazdu a hru na harmonike a všetkým účastníkom za zodpovedný prístup a výbornú partiu. Zostali nám krásne spomienky.

Alena Baranovičová

Aktivity Združenia dôchodcov v auguste a v septembri 2024

1. Dozorný výbor COOP Jednoty a Združenie dôchodcov v Suchej nad Parnou pripravili pre svojich členov a ich rodinných príslušníkov zájazd na Moravu. Zájazd sa uskutočnil v utorok 6.8.2024. Prvou zastávkou pre 46 účastníkov zájazdu bol Archeopark v Pavlove. Je to miesto, kde pred 30 000 rokmi žili lovci mamutov. Prehliadka začala dokumentárnym filmom o histórii miesta a o tom, ako archeológovia postupne odhaľovali

náleziská exponátov z tej doby. Potom sme prešli k prístavu a plavili sme sa výletnou loďou po vodnom diele Nové Mlýny. Po hodinovej plavbe sme sa autobusom prepravili do Vinárstva u Kapličky v Zaječí, kde sme mali obed. Vinárstvo sa nachádza medzi vinicami, v ktorých sa natáčal známy český film Bobule. Po

dobrom obede sme išli do Mikulova a prehliadli sme si zámok. To bola posledná zastávka zájazdu a po prehliadke okolia zámku sme nasadli do autobusu a vydali sme sa na cestu domov.

2. V piatok 16.8.2024 sme sa vypravili spoznávať históriu do Serede a Topoľčianok. Prvou našou zastávkou bolo Múzeum holokaustu v Seredi. V areáli bývalých priestorov pracovného a koncentračného tábora je spomienka na smutné historické uda-

losti. Múzeum predstavuje autentické miesto, ktoré sa viaže k tragickému obdobiu riešenia židovskej otázky na Slovensku počas druhej svetovej vojny. V múzeu sú vystavené dobové dokumenty, fotografie a predmety súvisiace s prenasledovaním Židov na území Slovenska. Sprievodca po múzeu nám veľmi podrobne predstavil históriu tohto smutného miesta. Po prehliadke sme odišli do Zlatých Moraviec na obed. Posilnení dobrým jedlom sme sa vydali na prehliadku Národného žrebčína v Topoľčiankach. Sprievodkyňa nás oboznámila s

históriou žrebčína, prehliadli sme si krytú jazdiareň z čias Habsburgovcov, predstavila nám 5 plemien koní chovaných v Národnom žrebčine. Plemeno Lipican je zapísané prírodného svetového dedičstva UNESCO. Po prehliadke žrebčína sme mali ešte čas, tak sme sa rozhodli navštíviť zámok v Topoľčiankach, ktorý je hneď oproti Národného žrebčína a potom sme sa spokojní vybrali na spiatočnú cestu domov.

3. Vo štvrtok 22.8.2024 sme sa vydali do neďalekej Skalice. Prvé miesto nášho záujmu bolo Záhorské múzeum v Skalici, ktoré je v centre mesta. Tu sme sa oboznámili s miestnou históriou. Prezreli sme si kroje tejto oblasti,

remeslá, ktorými vynikali obyvatelia Záhoria. Sprievodkyňa nám porozprávala o vzácných rodákoch a o známych ľuďoch, ktorí v minulosti obývali tento dom, ktorý je teraz Záhorským múzeom. Potom sme sa vydali do Prístavu Baťovho kanála. Keďže nás bolo veľa (46) a v prístave sú len 2 väčšie lode, na ktoré sa vojde maximálne 12 osôb, tak sme sa roz-

delili na 2 skupiny a plavili sme sa po Baťovom kanáli. Lodivodi nám podrobne porozprávali nielen to, ako kanál vznikol a na čo sa používal, ale aj o flóre a faune, ktorá žije v okolí. Keď sme už mali všetci plavbu za sebou, tak nás pozvali na ochutnávku Skalického trdelníka a Skalického rubína. V dobrej nálade sme išli na obed do miestnej reštaurácie a potom sme išli na prehliadku vzácnnej a jedinečnej technickej pamiatky: Mlyna bratov Pilárikových. Mlyn je zrekonštruovaný trojposchodový mlyn na elektrický pohon, ktorý slúžil Skaličanom od 20-tych rokov minulého storočia do roku 1962. Mlyn je podobný, ako bol aj u nás v Suchej nad Parnou. Po pre-

hliadke mlyna sme sa pešo presunuli opäť do centra mesta Skalica a so sprievodkyňou sme išli na prehliadku Farského kostola sv. Michala Archanjela, kde nás podrobne zoznámila s históriou a zvláštnosťami kostola. Interiér kostola je veľmi bohato zdobený. Medzi najvýznamnejšie pamiatky kostola patrí súbor šiestich barokových cechových oltárov, ktoré sú

na Slovensku ojedinelé a zasvätené patrónom skalických cechov. Po prehliadke sme si v tichu súkromných modlitieb mohli v kostole oddýchnuť. Po ceste domov sme sa ešte zastavili v Kopčanoch, kde sme si kúpili čerstvo upечené trdelníky priamo v pekárni. To bola posledná naša zastávka a už nás čakala len cesta domov.

4. V mesiaci september sme pripravili pre svojich členov 2 pobytové zájazdy a to od 9.9.2024 do 14.9.2024 do Mýta pod Ďumbierom a v termíne od: 16.9.2024 do 21.9.2024 na Štrbské Pleso.

5. Poslednou akciou mesiaca september bola turistika po Suchej nad Parnou. Keďže dôchodcovia sú už vo veku, kedy nohy neslúžia tak dobre ako mladým ľuďom a chceli sme vidieť a prejsť čo najviac, tak sme objednali autobus, ktorý nás do vzdialených kútov obce zaviezol. Ráno 30.9.2024 sme sa stretli na parkovisku pred reštauráciou p. Nikodéma, nastúpili sme do autobusu, ktorý nás najprv vyviezol k Suchovskému háju. Keď sme vystúpili z autobusu vybrali sme sa k pozostatkom židovského cintorína. Prezreli sme si náhrobné kamene, ktoré ešte nezničil zub času. Potom sme sa pešo vybrali k priehradnej hrádzi. Tu na nás čakal autobus. Previezli sme sa na koniec Vlčej doliny a pomalou prehliadkou okolitej prírody, krásnych vinogradov, starých domov, zrekonštruovaných a

nových domov sme sa vracali na začiatok Vlčej doliny k zbernému dvoru, kde nás opäť čakal autobus. Potom nás previezol k poslednému domu v Ružovej doline. Starší i mladší účastníci turistiky, ktorí už nemali fyzické sily na ďalšiu prechádzku, sa autobusom odviezli naspäť do dediny. My ostatní sme sa mali možnosť kochať úžasnou jesennou prírodou Ružovej doliny. Stretli a porozprávali sme sa s miestnymi obyvateľmi, pospomínali sme kde kedysi kto býval. Priblížili sme sa ku Kaplnke Navštívenia Panny Márie, pozreli sme si krásne vinice, prešli sme okolo Kláštora sestier Ursulínok a pomaly sme prišli z doliny do dediny. Poslednou našou spoločnou zastávkou bola Reštaurácia Šrámek, kde sme sa občerstvili dobrým obedom, porozprávali sme si zážitky a po spoločne prežitom slnečnom dni sme sa rozišli domov.

Alena Lastovičková

August až október v našej farnosti

krsty:

- * Jakub Kosnáč, Trnava
- * Soňa Rábarová, Suchá
- * Sonny David Godwin, West Sussex
- * Samuel Hrabárik, Suchá
- * Šimon Kredátus, Suchá
- * Tomáš Kredátus, Suchá
- * Alex Mrva, Trnava
- * Martin Vlachovič, Suchá
- * Ema Bučková, Zvončín
- * Oliver Rác, Suchá
- * Lukáš Tibor Vlčko, Suchá
- * Nela Jana Vlčková, Suchá
- * Jaroslav Belica, Košolná
- * Dominik Fedor, Trnava
- * Monika Polakovičová, Biely Kostol
- * Ester Mazúrová, Bratislava
- * Marína Kadlecová, Zvončín
- * Róbert Urban, Trnava

sobáše:

Peter Konečný a Magdaléna Zlúkyová
 Peter Bílik a Sabína Frintová
 Samuel Matejkovič a Priska Fabianová

pohreby:

- + Igor Braniš, Zvončín
- + Katarína Kruteková, Zvončín
- + František Surový, Suchá
- + Ján Šesták, Suchá
- + Stanislav Potočný, Košolná

Farské oznamy

Bohoslužby na november - december 2024

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín, Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedeľu)

počas Trnavskej novény – cez týždeň v Suchej 7:30, v Košolnej a vo Zvončine o 16:00

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni november a december 2024:

10. november – hody Suchá

11. november – sv. Martina z Tours – patrona farnosti

17. november – výročná celodenná adorácia – Suchá

24. november – Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa neba i zeme

1. december – Prvá adventná nedeľa – požehnanie adventných vencov

9. december – Nepoškvrnené počatie Preblahoslavenej Panny Márie

25. december – Narodenie Pána

„Nenechajme sa zviest' falošnými rozumami tohto sveta, ale nasledujme Ježiša ako jediného bezpečného vodcu, ktorý dáva zmysel nášmu životu.“

pápež František

Úmysly Apoštolátu modlitby na november 2024

• **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za rodičov, ktorí oplakávajú syna alebo dcéru, aby našli oporu vo svojom spoločenstve a aby od Duchu Svätého načerpali pokoj a útechu.

• **Úmysel našich biskupov:** Aby sme radi a obetavo pomáhali svojimi modlitbami a obetami dušiam v očistci.

Úmysly Apoštolátu modlitby na december 2024

• **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby tento Jubilejný rok posilnil našu vieru a tak nám pomohol spoznávať vzkrieseného Krista v každodennom živote a aby nás premenil na pútnikov kresťanskej nádeje.

• **Úmysel našich biskupov:** Aby mladí nachádzali porozumenie u staršej generácie, ktorá ich má viesť svojím príkladom k láske k Bohu i bližnému.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok